

першокурсників 2021/2022 року навчання ХНАДУ ніхто не вибрав хімію для проходження ЗНО.

Література

1. Даценко В.В. Формування професійної компетентності у студентів технічних ВНЗ у процесі навчання хімії / В.В. Даценко // Вестник ХНАДУ.– Віп. 77.– 2017.– С.13-17.

2. Хоботова Э.Б. Индивидуальный поход при обучении химии / Є.Б. Хоботова, М.И. Игнатенко, Ю.С. Калмыкова // Образование и саморазвитие. – 2016. –№1(47).– С. 106-109.

3. Внешнее независимое оценивание.- Режим доступу: https://ru.osvita.ua/test/rez_zno/

4. В.Б. Лебединцев Модернизация сельской малокомплектной школы: неклассно-урочная модель./ Лебединцев В.Б. // Народное образование. - 2005. - № 1. - С. 103-107.

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ

Оксененко С.П., к.е.н., osp2525@gmail.com

Журавльова А.М., викладач, antonina08n@gmail.com

ВСП “Харківський фаховий коледж інформаційних технологій Національного аерокосмічного університету імені М.Є. Жуковського «ХАІ»”

Прогресивні зміни у суспільних відносинах зумовлюють необхідність забезпечення високого рівня вищої освіти як запоруки професійної та соціальної мобільності,

самовдосконалення та конкурентоспроможності. Швидкий рух сучасного життя, поява інформаційно – комунікаційних технологій потребують постійного пошуку і запровадження інновацій. Необхідно запроваджувати на різних рівнях освіти такі технології реалізації освітньої діяльності, які б сприяли підготовці людини до життя в інформаційному суспільстві, формуванню її здатності критично мислити і творчо вирішувати проблеми сьогодення. На сьогоднішньому етапі розвитку освіти проблема впровадження інноваційних технологій є надзвичайно актуальною.

Технологія передбачає спрямованість досліджень на вдосконалення діяльності людини та підвищення її результативності. Освітні технології характеризують загальну стратегію розвитку освіти й освітнього середовища. Основне їх призначення – прогнозування розвитку освітніх систем, їх проектування, планування та визначення факторів, які відповідають освітнім цілям. Освітні технології – це відбиток стратегії освіти, а педагогічні технології призначені втілювати тактику її реалізації. Їх розглядають як навчально – виховну систему особистісного і професійного розвитку. Кожна педагогічна технологія має відповідати основним вимогам: системності, логічності, концептуальності, цілісності та взаємозв'язку елементів системи, єдності змістової та процесуальної частин, керованості, ефективності, відтворюваності. Навчальна (дидактична) технологія – системний метод створення, застосування і визначення усього процесу навчання і засвоєння знань з урахуванням технічних і

людських ресурсів та їх взаємодії, який ставить своїм завданням оптимізацію освіти. Дидактична технологія потребує чіткого визначення цілей навчання, структурування навчального змісту, форм і методів навчання.

Існують дві принципово розбіжні стратегії навчання: традиційна та інноваційна. Традиційне навчання – акцентує увагу на збереженні і відтворенні культури, запам'ятовуванні і відтворенні інформації. Інноваційне навчання – стимулює новаторські зміни в культурі і соціальному середовищі, орієнтує на формування творчого мислення, комунікативних умінь та практичної підготовки до активної життєдіяльності у постійно мінливому середовищі.

Інновація в освіті позначає цілеспрямоване нововведення у педагогічній (освітній) системі, що удосконалює її функціонування, покращує процес і результат освітньої діяльності. Інноваційно – зорієнтований підхід потребує реалізації комплексної стратегії інноваційного розвитку суб'єктів навчальної діяльності на рівні діяльнісного, особистісного та соціального компонентів.

Дистанційне навчання, електронні підручники, модульний підхід, тренінгова технологія навчання можуть вважатись інноваціями, якщо позитивно впливають на навчальний процес, поліпшують результати навчальної діяльності, сприяють підготовці студентів до інноваційної діяльності.

Інноваційними навчальними технологіями можна вважати такі технології навчання, які дозволяють комплексно

реалізувати стратегію інноваційного навчання, сприяють розвитку інноваційних властивостей суб'єктів навчання. До інноваційних навчальних технологій можна віднести технологію проблемного навчання, технологію колективної розумової діяльності, технологію формування критичного мислення, технологію проектного навчання, технологію інтерактивного навчання, технологію ігрового навчання та інші.

Технологія проблемного навчання – це системна організація процесу навчання, яка полягає в утворенні у навчальному процесі проблемних ситуацій, постановці та вирішенні студентами певних пізнавальних та практичних проблем. Встановлюється зв'язок теорії і практики, формується мислення студентів, зростає зацікавлення до прийняття рішень, формуються навички взаємодії у процесі спільного обговорення проблем.

Технологія колективної розумової діяльності – полягає в організації спільної діяльності студентів для генерації ідей та творчих вирішень. У такій технології широко використовуються методи винахідництва: мозковий штурм, синектика, морфологічний аналіз, метод аналізу і синтезу фантастичних ідей, «гірлянда асоціацій», стратегія семикратного пошуку, метод евристичних запитань, метод інверсії, метод емпатії (особистої аналогії), «снігова куля», метод «килимки ідей» та інші. Така технологія допомагає розвитку креативності студентів, їх творчого мислення.

Технологія формування критичного мислення – спрямована на формування у студентів мислення вищого

порядку, яке спирається на інформацію, усвідомленого сприйняття власної інтелектуальної діяльності та діяльності інших. Така технологія сприяє розвитку розумових здібностей, здатності приймати виважені рішення, працювати з інформацією, аналізувати різноманітні явища тощо. Серед інших переваг цієї технології є здатність підвищувати мотивацію навчальної діяльності, активізація сприймання і осмислення навчального матеріалу, розвиток здатності студентів до самостійної аналітичної та оціночної роботи з інформацією різного ступеня складності, формування комунікативних і творчих вмінь.

Технологія проектного навчання – освітня технологія, спрямована на здобуття студентами знань у тісному зв'язку з реальною життєвою практикою, формування в них специфічних умінь і навичок завдяки системній організації проблемно – орієнтованого навчального пошуку. Змістом навчальної діяльності студентів виступає розробка певного навчального проекту, що являє собою комплексний, інтегративний продукт спільної творчої діяльності з розв'язання певної теоретичної чи практичної проблеми. Ця технологія сприяє формуванню самостійності, відповідальності студентів, здатності працювати у команді, працювати з інформацією, проводити дослідження тощо.

Технологія інтерактивного (кооперативного) навчання – технологія ґрунтується на постійній активності та взаємодії студентів при виконанні спільних завдань, взаємодоповненні і взаємообміні інформацією, думками, ідеями. Перевагами цієї технології є формування здатності студентів до спільної

діяльності, розвиток їх самостійності, відповідальності, вербальних здібностей тощо.

Технологія ігрового навчання – ґрунтується на організації змагання між гравцями для досягнення певного значущого результату, обмежена певними правилами. Така технологія розвиває у студентів мотивацію до успіху, комунікативні та організаторські здібності, активність та ініціативність, покращує ставлення до навчання.

Технології дистанційного навчання є найсучаснішими перспективними технологіями організації освіти. Використання засобів інформаційно – комунікаційних технологій у навчанні відбувається у наступних організаційних формах: використання інтерактивних електронних підручників, соціальних мереж, віртуальних лабораторій; створення платформ спілкування за науковими інтересами, віртуальних технопарків, презентацій; онлайн – консультування, курси, тренінги, вебінари та інші.

Головною ознакою інноваційних технологій виступає їх позитивний вплив на педагогічну (освітню) систему. Необхідно обирати ті технології дистанційного навчання, які найбільшою мірою відповідають тренуванню розумових здібностей, логічного інтелекту і вербальних навичок у процесі комунікації з викладачем і в групі (при цьому мають бути задіяні всі можливості платформи, на якій здійснюється навчання), використанню потенціалу зазначеної компетентності для розкриття творчих здібностей та сприяють самовихованню, самовдосконаленню, саморозвитку особистості.

Література

1. Базелюк О.В. Технології дистанційного професійного навчання. Методичний посібник / [О.В. Базелюк, О.М. Спірін, Л.М. Петренко, А.А. Каленський та ін.]. – Житомир: «Полісся», 2018. – 160с.; іл.
2. Гладуш В.А. Педагогіка вищої школи: теорія, практика, історія. Навч.посіб. /В.А. Гладуш, Г.І. Лисенко – Д., 2014. – 416 с.
3. Стрельников В.Ю. Сучасні технології навчання у вищій школі: модульний посібник для слухачів авторських курсів підвищення кваліфікації викладачів МІПК ПУЕТ / В.Ю. Стрельников, І.Г. Брітченко. – Полтава: ПУЕТ, 2013. – 309 с.

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Онищенко О. С., geosiveng@gmail.com

ТОВ "АВТОМАГІСТРАЛЬ-ПІВДЕНЬ"

Кузьменко Ю. П., студентка гр. Дз-71-20,

gp@khadi.kharkov.ua

Лисянський О. О., студент гр. Дз-71-20,

gp@khadi.kharkov.ua

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Наша система освіти були змушені швидко реагувати на COVID-19. Основним рішенням в ситуації, що склалася у світі та Україні стало дистанційне навчання. Дистанційна освіта – концепція, яка за останні кілька років набула значної